Kära allihop,

jag heter [ditt namn], jag är Lovisas lillebror och Oskars förlover.
Det är två titlar som gör mig stolt på olika sätt – den ena för att jag fått växa upp bredvid världens finaste storasyster, den andra för att jag fått lära känna och lita på den man som älskar henne så klokt och så gott.

Lovisa,
du har alltid varit den som öppnar dörrar och fönster i ett rum.
Nyfiken, varm och med en förmåga att skapa ordning där andra ser kaos.
När vi var små var du den som gjorde listor inför familjens utflykter – allt från regnponcho till extrasnacks – och på något sätt kändes det alltid tryggt när du höll i trådarna.
Det är en gåva, den där omsorgen som aldrig blir kvävande utan bara… trygg.
En stilla hand på ryggen som säger: jag ser dig.

Oskar,
du kom in med eftertanke och generositet – och glimten i ögat som kan avväpna vilken nervös lillebror som helst.
Du lyssnar innan du talar, du skrattar med hela ansiktet och du har den där fina förmågan att få andra att känna sig smartare, modigare, roligare än de var fem minuter tidigare.
Jag har sett dig se på Lovisa som om världen blir lite tydligare just där hon står.
Och det säger allt.

Att ni två skulle hitta varandra i en bokhandel i Uppsala… det är nästan för poetiskt.
Som om någon ställde in er på samma hyllplan och tänkte: de här två ska bläddra i livet ihop.
Ni var sommarvikarier, men allt sedan dess har ni varit heltid med varandra.

Skapa ditt eget personliga tal på brollopstal.se

Och om man vill ha ett tecken, så är det kanske att er första gemensamma möbel var en bokhylla som ni byggde själva.
Den står kvar. Den följer med vid varje flytt.
Den bär tunga band, lätta broschyrer, minnen, foton, surdegsböcker, biljetter från filmfestivaler – och den bär er historia.
Hylla för hylla, år för år.

Er första dejt var i botaniska trädgården.
Jag tänker mig hur ni gick där bland växterna, två människor som redan då anade att något höll på att slå rot.
Tre år senare flyttade ni ihop – och där någonstans lärde ni er det stora i det lilla:
att dela disken, dela tystnaden, dela söndagens långsamma timmar och de där sena nattmackorna när surdegen plötsligt “måste vikas” klockan 23.17.
Ni läser högt för varandra – vem får den stora rösten i högläsningen? Jag vet att ni turas om.
Ni cyklar långturer som andra knappt vågar planera, och ni letar filmer på festivaler som får en att känna sig lite större när man går ut ur salongen än när man gick in.

Ni har rest med tåg genom Europa, låtit landskap byta språk utanför fönstret medan ni delade kaffemuggar, antecknade i marginaler och bestämde vilken stad som hade bäst kanelbulle.
Jag tänker att resor gör något med oss: de knuffar fram det sanna i en relation.
Och när man klarar försenade avgångar, trånga kupéer och underliga pensionat – då vet man att man också klarar novemberregn hemma.

Och så Gotland.
Förlovningen vid solnedgången.
Jag har sett bilderna.
Det är ett ljus där som inte går att härma: varmt, lågt… precis som det där ögonblicket när man lovar någon annan att vara hemma för varandra.
Det är det modigaste vi gör som människor: att säga ja, inte bara till en dag, utan till tusentals vardagar.

Skapa ditt eget personliga tal på brollopstal.se
Lovisa, du är nyfiken, varm och organiserad – du skapar mening.
Oskar, du är eftertänksam, generös och med glimten i ögat – du skapar rymd.
Tillsammans skapar ni ett hem där både orden och tystnaden får plats.
Där böcker kan ligga uppslagna på köksbordet, där en deg får jäsa långsamt, där en cykel står redo mot väggen, där skratt och filmcitat studsar mellan rummen.
Ni har byggt något som är ert.

Som lillebror och förlover vill jag också säga något enkelt och ärligt:
Jag har sett hur ni tar hand om varandra.
När energin tar slut, fyller den andra på.
När något är rörigt, ritar den andra en karta.
Ni bär varandra utan att göra det märkvärdigt.
Det är kärlek när den är som starkast – inte stormig, men stadig.
Inte högljudd, men orubblig.

Om jag får ge er tre små saker att packa med i er fortsatta resa, så är det de här:

- Fortsätt läsa högt för varandra, också när livet blir snabbt.
Det påminner er om tempot som är ert.
- Fortsätt bygga – bokhyllor, traditioner, recept, och framtid.
Ni vet redan hur man får en planka att bära mer än sin egen vikt.
- Och fortsätt välja tåget ibland, metaforiskt och bokstavligt.
För tågresor låter tiden komma ikapp, och det vackraste ni gör är att vara närvarande med varandra.

Lovisa,
tack för att du alltid varit min trygga karta och mitt stora skratt.
Du lärde mig att inte bara hitta rätt, utan att våga gå vilse ibland.
Oskar,
tack för att du är den som håller paraplyet när det behövs – och den som lägger undan det när regnet i själva verket är sommar.

Ni två gör världen mer begriplig och mer lekfull på samma gång.

Skapa ditt eget personliga tal på brollopstal.se

Idag är en högtidlig dag.
Den bär tyngd och glädje, historia och hopp.
Men framför allt bär den ett löfte: att ni ska fortsätta vara varandras bästa plats.

Så, kära vänner och familj,
får jag be er att höja glasen.

För Lovisa och Oskar:
Må er kärlek växa som en välmatar surdeg – levande, stark och med plats för nya bubblor.
Må era cykelhjul rulla lätt, era böcker aldrig ta slut och er bokhylla fortsätta följa er, vart ni än går.
Och må solnedgångar som den på Gotland påminna er om att det bästa alltid är framför er.

För brudparet – skål!

Detta tal skapades med brollopstal.se.Svara på några frågor och generera ditt eget personliga tal nu påbrollopstal.se

Skapa ditt eget personliga tal på brollopstal.se